

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Mal 071656 18 Gž
Brčko, 27.07.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Nedić Srđana, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kovačević Maide, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, zastupanog po punomoćniku Oparnica Draganu, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog Č.S. iz B., radi isplate duga, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja o troškovima parničnog postupka sadržanog u presudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o Mal 071656 16 Kom od 08.09.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.07.2018. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba tužitelja JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine se usvaja i rješenje o troškovima postupka (odluka o troškovima) sadržano u stavu trećem izreke presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 96 o Mal 071656 16 Kom od 08.09.2017. godine, PREINAČAVA tako što se obavezuje tuženi Č.S. iz B., da tužitelju JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, nadoknadi troškove parničnog postupka umjesto u iznosu od 110,00 KM, u iznosu od 519,37 KM (petstotinaidevetnaest konvertibilnih maraka i 37/100) u roku od 15 dana od prijema ovog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Mal 071656 16 Kom od 08.09.2017. godine odlučeno je na sljedeći način:

„I. ODBIJA SE prigovor tuženog (izvršenika) Č.S., iz B., ul. ..., B., izjavljen 26.12.2013.godine i Rješenje o izvršenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o I 071656 13 Kom, od 06.12.2013.godine, kojim je tuženi Č.S., iz B., ul. ..., B., obavezan da tužitelju JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko, na ime naknade za izvršene usluge odvoza smeća u razdoblju od 31.08.2012.godine do 30.04.2013.godine, isplati dug u iznosu od 59,40 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 30.05.2013.godine, kao dana podnošenja tužbe (prijedloga za dozvolu izvršenja), pa do konačne isplate, SE POTVRĐUJE.

II. Rješenje o izvršenju, broj 96 o I 071656 13 Kom, od 06.12.2013.godine, ukida se u dijelu za iznos od 257,44 KM i u tom dijelu se izvršenje obustavlja.

III. OBAVEZUJE se tuženi Č.S., iz B., ul. ..., B., da tužitelju JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 110,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijatnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv odluke o troškovima postupka sadržane u stavu trećem izreke navedene presude, tužitelj je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži pobijano rješenje preinači i donese pravilnu odluku o troškovima postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao prvostepeno rješenje o troškovima parničnog postupka u smislu odredbe člana 330. a u vezi sa članovima 131. i 345. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (“Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, broj 8/09, 52/10 i 27/14 - u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Kako proizilazi iz obrazloženja pobijane presude i podataka cjelokupnog spisa slijedi da je, tužitelj kao tražilac izvršenja dana 30.05.2013. godine podnio protiv tuženog (izvršenika) prijedlog za izvršenje radi duga za izvršene usluge odvoza smeća u iznosu od 316,84 KM za period od 02.02.2008. godine do 30.04.2013. godine, da je rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 071656 13 Kom od 06.12.2013. godine dozvoljeno predloženo izvršenje i određeni troškovi tražioca izvršenja u iznosu od 50,00 KM, da je protiv navedenog rješenja tuženi izjavio prigovor u kojem je istakao prigovor zastare potraživanja u smislu odredbe člana 378. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89) i da je Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zaključkom broj 96 o I 071656 14 GŽ od 22.04.2014. godine postupak izvršenja odgodio do pravosnažne odluke parničnog suda.

U parničnom postupku punomoćnik tužitelja je na pripremnom ročištu održanom dana 22.03.2017. godine, uvažavajući istaknuti prigovor zastare potraživanja tuženog, tužbeni zahtjev precizirao (uredio) tako što od tuženog zahtijeva da mu isplati iznos od 59,40 KM na ime duga za izvršene usluge odvoza smeća u periodu od 31.08.2012. godine do 30.04.2013. godine, zakonsku zateznu kamatu na taj iznos počev od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, te da mu nadoknadi troškove izvršnog i parničnog postupka.

Prema obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud je našao da je tako precizirani tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, kod utvrđenih činjenica u postupku: da je prema kartici prometa korisnika od 09.05.2013. godine dug tuženog za izvršenu uslugu odvoza smeća u periodu od 02.02.2008. godine do 30.04.2013. godine iznosio 316,84 KM, da je tuženi istakao prigovor zastare potraživanja i da je tužitelj taj prigovor uvažio za iznos od 257,44 KM na ime duga za period od 02.02.2008. godine do 31.08.2012. godine, da je nakon toga tužitelj tužbeni zahtjev umanjio na iznos od 59,40 KM za period od 31.08.2012. godine do 30.04.2013. godine, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka, da je tužitelj u spornom periodu od 31.08.2012. godine do 30.04.2013. godine organizovao odvoz smeća i omogućio tuženom da se uključi u organizovani odvoz smeća, da iz izvedenih dokaza proizilazi da tuženi nije izmirio dug za pružene usluge odvoza smeća u iznosu od 59,40 KM i da je dug dospio, pa je pozivanjem na odredbe člana 262. i 277. Zakona o obligacionim odnosima obavezao tuženog da tužitelju isplati iznos kao u izreci pobijane presude (stav I i II),

dok je odluku (rješenje) o troškovima postupka sadržanu u stavu trećem izreke, prvostepeni sud donio primjenom odredbe člana 119. i 129. Zakona o parničnom postupku,

kod toga da se „troškovi odnose na sudske takse na tužbu u iznosu od 50,00 KM, sudske takse na presudu u iznosu od 20,00 KM, pristup punomoćnika tužitelja na jedno pripremno ročište na kojem je preciziran tužbeni zahtjev (22.03.2017. godine) u iznosu od 100,00 KM, pristupa punomoćnika na dva pripremna ročišta i ročišta koja su odložena (03.05.2017. godine i 12.07.2017. godine) u iznosu od 100,00 KM i pristupa punomoćnika tužitelja na jedno ročište za glavnu raspravu (08.09.2017. godine) u iznosu od 100,00 KM, odnosno ukupno 370,00 KM“,

a kako je „tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa 18,75% (tužbeni zahtjev na iznos od 316,84 KM tokom postupka je smanjen na iznos od 59,40 KM koji je tužitelju i dosuđen), to mu kada su u pitanju sudska taksa na presudu i troškovi pristupa punomoćnika tužitelja na ročišta pripada iznos od 60,00 KM, pa je sud i odredio da ukupni parnični troškovi, čija naknada pripada tužitelju, iznose 110,00 KM, te je obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u tom iznosu.“

Kada obrazlaže žalbeni razlog zbog kojeg pobija rješenje (odluku) prvostepenog suda o troškovima parničnog postupka (stav treći izreke pobijane presude) tužitelj u žalbi ukazuje da je prvostepeni sud, odlučujući o troškovima postupka, povrijedio odredbe članova 116., 119. i 120. Zakona o parničnom postupku, obzirom da je prilikom određivanja troškova morao imati u vidu da je tužbeni zahtjev preciziran na pripremnom ročištu održanom dana 22.03.2017. godine na iznos od 59,40 KM (što prvostepeni sud konstatuje na str. 2. pasus 2. presude) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka i da je sa tako preciziranim zahtjevom tužitelj u cijelosti

uspio u parnici, te da je prvostepeni sud tužitelju trebao dosuditi troškove u punom iznosu za sve procesne radnje preduzete nakon tog datuma (pristup punomoćnika na pripremno ročište održano dana 22.03.2017. godine, na dva odložena ročišta od 03.05.2017. godine i 12.07.2017. godine, te ročišta za glavnu raspravu održano dana 08.09.2017. godine i sudsku taksu na presudu), a za procesne radnje od tog datuma shodno uspjehu u parnici.

Po ocjeni ovog suda, tužitelj osnovano žalbom ukazuje da rješenje o troškovima parničnog postupka, sadržano u stavu trećem izreke prvostepene presude, nije pravilno.

Odredbom člana 119. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da je stranka koja u cjelini izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove, a kod određivanja naknade parničnih troškova sud je dužan da cijeni povodom kog dijela tužbenog zahtjeva su nastali troškovi u pojedinim fazama parnice, a obračunat će ih prema vrijednosti predmeta spora u tim fazama postupka (pravno shvatanje Panela za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti objavljeno na web portalu Centra za sudsku dokumentaciju Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine 22.07.2014. godine).

Naime, tužitelj je kao tražilac izvršenja dana 30.05.2013. godine podnio protiv tuženog (kao izvršenika) prijedlog za dozvolu izvršenja radi duga za izvršene usluge odvoza smeća u iznosu od 316,84 KM za period od 02.02.2008. godine do 30.04.2013. godine, pa je prvostepeni (izvršni) sud, odlučujući o prijedlogu za dozvolu izvršenja, rješenjem broj 96 o I 071656 13 Kom od 06.12.2013. godine, dozvolio predloženo izvršenje, te je istim rješenjem odredio troškove tužitelja (kao tražioca izvršenja) u iznosu od 50,00 KM, na koje rješenje je tuženi (kao izvršenik), dana 26.12.2013. godine izjavio prigovor u kojem je istakao prigovor zastare potraživanja, nakon čega je Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući po prigovoru tuženog (kao izvršenika), zaključkom broj 96 o I 071656 14 GŽ od 22.04.2014. godine, odlučio da se prijedlog za izvršenje smatra tužbom i predmet dostavio parničnom sudu na postupanje po odredbama parničnog postupka, a izvršenje u konkretnom izvršnom postupku odgodio do pravosnažne odluke parničnog suda, nakon čega je tužitelj na pripremnom ročištu održanom dana 22.03.2017. godine (cijeneći prigovor zastare djelimično osnovanim) tužbeni zahtjev precizirao (uredio) na iznos od 59,40 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima izvršnog i parničnog postupka (zajedno sa troškovima sudskih taksi).

Dakle, u situaciji kada je tužitelj tužbenim zahtjevom prvobitno potraživao iznos od 316,84 KM, te kada je na pripremnom ročištu održanom dana 22.03.2017. godine precizirao tužbeni zahtjev na iznos od 59,40 KM zajedno sa zakonskom zateznom kamatom i troškovima postupka i sa tako preciziranim tužbenim zahtjevom u konačnici uspio, onda nije pravilan zaključak prvostepenog suda „da je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa 18,75% jer je tužbeni zahtjev glasilo na iznos od 316,84 KM a tokom postupka je

smanjen na iznos od 59,40 KM“, jer je prvostepeni sud dužan da cijeni povodom kog dijela tužbenog zahtjeva su nastali troškovi u pojedinim fazama parnice i obračunati troškove prema vrijednosti predmeta spora u tim fazama postupka, te je shodno tome prvostepeni sud bio dužan tužitelju dosuditi troškove za preduzete radnje do 22.03.2017. godine prema uspjehu u toj fazi postupka od 18,75% (18,75% od 50,00 KM iznosi 9,37 KM), te dosuditi mu troškove u punom iznosu za procesne radnje preduzete od 22.03.2017. godine, uzimajući u obzir da je tužitelj u cijelosti uspio u parničnom postupku sa zahtjevom za isplatu iznosa od 59,40 KM.

Prema tome, tužitelju pripadaju troškovi izvršnog postupka (shodno uspjehu tužitelja u toj fazi postupka od 18,75%) u iznosu od 9,37 KM (18,75% od 50,00 KM), a imajući u vidu konačan uspjeh tužitelja u ovoj parnici (tužitelj je u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom) i vrijednost predmeta spora u iznosu od 59,40 KM, tužitelju pripada trošak nagrade punomoćniku-advokatu za zastupanje na pripremnom ročištu održanom pred prvostepenim sudom 22.03.2017. godine u iznosu od 100,00 KM, zastupanje na odloženim ročištima održanim dana 03.05.2017. godine i 12.07.2017. godine (50% od nagrade) u iznosu od po 50,00 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu održanom 08.09.2017. godine u iznosu od 100,00 KM, odnosno ukupno iznos od 300,00 KM (u skladu sa odredbom člana 2. tarifni broj 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Republici Srpskoj-„Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 45/00) i trošak takse na prvostepenu presudu u iznosu od 20,00 KM saglasno Tarifnom broju 1. tačka 1. alineja 1. Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 5/01, 12/02 i 23/03), a na ime troškova žalbenog postupka tužitelju pripada trošak nagrade advokatu za sastav žalbe u iznosu od 150,00 KM (odredba člana 2. tarifni broj 2. Tarife) i trošak takse na žalbu iznos od 40,00 KM (u skladu sa tarifnim brojem 1. tačka 11. Zakona o sudskim taksama), odnosno tužitelju na ime troškova postupka pripada ukupno iznos od 519,37 KM.

Sa navedenog, valjalo je žalbu tužitelja uvažiti i rješenje o troškovima parničnog postupka sadržano u stavu drugom izreke prvostepene presude preinačiti, odnosno odlučiti kao u izreci ovog rješenja, a na osnovu odredbe člana 344. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić